

en Udskydelse, ikke som en absolut Negtelse af disse Spørgsmaal, idet han henviste til Landbohøi skoleloven, som ligger for. Mindretallet har imidlertid ikke af Hensyn til Landbohøi skoleloven sluttet sig til Forslaget om at udstemme disse Bevillinger. Dersom Forholdet var dette, at Landbohøi skoleloven havde foreligget kortere Tid, og der var Udset til, at den i en nær Fremtid kunde ventes gjen-nemført, vilde vi suldt anerkjende Berettigelsen af den Grund. Men da nu Forslaget har ligget for paa andet Aar, og der endnu ikke tør siges, at være bestemt Udset til, at det bliver til Lov i en nær Fremtid, forekommer det os, at disse Spørgsmaal neppe burde udslydes længere, saa snart det først er givet, at det er et Punkt, om hvilket der, saavidt mig bekjendt, har været almindelig Enighed i de Udvalg, der have behandlet Landbohøi skoleloven, saaledes at der ikke kan være Tale om, at en Vedtagelse deraf nu skulde kunne foregribe Indsigelser, som kunde komme paa et senere Stadium. Og hvad angaar det andet Forslag om personligt Tillæg til 4 af Lærerne, er det Skolens ældste Lærere, der er Tale om, af hvilke 3 have været ansatte, siden den oprettedes i 1856, og nu altsaa ere ældre, for ikke at sige gamle Mænd. De ere tillige i høi Grad ansete Mænd og dygtige Lærere, saa der turde være al Grund til at bevilge dem dette Tillæg til en Lønning, som man dog egentlig fra alle Sider principielt erkjender er for lav efter de nærværende Tidsforhold.

Mindretallet beklager meget, at det ærede Flertal ikke har villet gaa med til at anbefale Bevillingen under Nr. 12 til Fremme af Foretagender til Udvikling af det danske Hav-fiskeri. Naar den ærede Ordfører udtalte, at det dog var betænkeligt at komme ind paa at lade Staten optræde som Industridrivende paa dette Omraade, skal jeg bemærke, at denne Uttring noget overraskede mig fra et Flertal, som ikke har havt Betænkelse ved at lade Staten overtage den nye Industriiraafart mellem Esbjerg og England, som vil kræve ganske overordentlige Beløb. Men jeg kan overhovedet slet ikke se, at her er Tale om at lade Staten optræde som Industridrivende. Thi det, der tilsigtes, er en Bevilling specielt til Uddannelse af Fiskere, særlig i en meget vigtig Retning af Fiskeriet, i hvilken de nu savne den Indsigt og Øvelse, uden hvilken de ikke kunne optage Konkurrencen med de fremmede Nationer, som i stort og vistnok voksende Omfang deltage i Fiskeriet. Beløbet, der er Tale om, er forholdsvis saa lille overfor den Sags Vigtighed, hvorom her er Tale, at det ikke burde afholde fra at give en Bevilling. Og naar den ærede Ordfører ud-

talte, at det var et Forhold, som burde fremmes ved privat Initiativ, hvilket Staten saa kunde yde sin Støtte, forstaar jeg endnu mindre, at man har negtet den hele Bevilling. Thi den deler sig i 2 Dele, af hvilke den anden og mindre Bevilling paa 6000 Kr. netop er Tilskud til en privat Entreprise, som gaar i samme Retning. Det forekommer mig altsaa, at selv om man vil negte det store Beløb til Statens Entreprise, burde man give det mindre Beløb som Tilskud til den private Entreprise.

Mindretallet har heller ikke kunnet tiltræde paa § 26 Bevillingen under Nr. 66 til en Gjennemskæring ved Nymindegab. Vi tro, at en saadan Bevilling maa begjæres fra Regeringens Side, og vi have ikke deri, at et saadant Beløb stilles op ved privat Initiativ, den alleringeste Sikkerhed for, at det tilsigtede Formaal vil kunne naaes. Vi have endog saa tidtids en ikke ringe Tvivl om, at det vil kunne udføres paa den tilsigtede Maade og bringe den tilsigtede Nytte. Jeg anbefaler derfor at stemme imod det. — Overfor Vædringsforslagene paa § 27 skal jeg med Hensyn til det første under Nr. 92 tillade mig at bemærke, at som Ordføreren udtalte, er det at opfatte som et væsentlig formelt Forslag. Jeg bemærker dette udtrykkelig, da jeg sidst udtalte Tvivl med Hensyn til Bevillingens Realitet. Deri, at jeg med det øvrige Udvalg har deltaget i at stille dette Forslag, maa derfor ikke ses en Forandring af den Stilling, jeg da indtog, af at staa meget tvivlende overfor det hele Foretagende. Bevillingen under Nr. 95 have kun 2 Medlemmer af Mindretallet tiltraadt. Det er en Selvfølge, at naar et saa betydeligt Forslag fremkommer saa sent, som Tilfældet er hermed, er det vanskeligt at tage aldeles sikker Position i Spørgsmaalet. Det har imidlertid forekommet os To, at der var al Anledning til at imødekomme Møen i Retning af at staffe det en bedre Forbindelse med Sjælland, navnlig om Vinteren under Isforhold, og dermed forhindre de hyppig temmelig langvarige Standsninger, som ellers kunne indtræde i Postforbindelsen om Vinteren. Jeg for mit Vedkommende skal tilføje, at jeg saa meget mere tiltræder dette Forslag, som jeg nærer meget stærk Tvivl overfor et andet Forslag, som ligger for i dette Thing, om en Jernbane med fast Bro. Jeg skal foreløbig indstrænke mig til disse Bemærkninger.

Ordføreren (Holstein): Jeg har kun bedt om Ordet, fordi jeg glemt at gjøre en Bemærkning for angaaende et Andragende, der er indkommet til Udvalget